

[Jensen-Stevns.]

gang blev oplyst for mig, kun 51 Medlemmer, medens vi her i Landet har ca. 140 Dykkere i alt, deraf ca. 20 ved Søværnet og Resten enten i privat Virksomhed — som Stenfiskere og hos private Entreprenører — eller i offentlig Tjeneste, ved Vandbygningsvæsenet o. s. v.; jeg tror, der i offentlig Tjeneste er en Snæs Stykker. Da vi behandlede Forslaget sidste Gang her i Tinget, modtog vi i Udvalget en skriftlig Henvendelse fra et betydeligt Antal Dykkere om ikke at gennemføre Loven, og jeg maa sige, at da vi i den følgende Rigsdags-samling, altsaa i Samlingen 1934—35, ikke fik Lovforslaget forelagt paa ny, troede jeg oprigtig talt, at man i Ministeriet havde besluttet sig til at henlægge Sagen. Det har altsaa ikke været Tilfældet, og vi skal paa ny til at beskæftige os med den. Jeg maa imidlertid for mit Vedkommende — og jeg kunde tænke mig, at det gælder adskilligt flere — lægge adskillig Vægt paa, hvad Fagets Udøvere mener om Sagen, og jeg fik for en halv Times Tid siden overrakt Genpart af en Protestskrivelse mod Lovens Gennemførelse, underskrevet af 30 af Fagets Udøvere. Det er en Ting, som jeg maa lægge nogen Vægt paa, og jeg maa derfor ønske, at der senere til Sagens videre Overvejelse bliver nedsat et Udvalg, i hvilket man kan drøfte Betimeligheden af Forslagets Gennemførelse i det hele taget tillige med de forskellige Enkeltheder, som er fremdraget i denne Henvendelse fra faglig interesseret Side.

Under disse Omstændigheder kan jeg fatte mig ret kort med Hensyn til Enkelthederne i det foreliggende Forslag. Jeg skal dog nævne nogle enkelte Ting.

Det hedder i Lovforslagets § 1, at der udkræves Dykkerbevis for at kunne udføre Dykning paa dansk Territorium eller fra dansk Skib. Jeg maa rejse det Spørgsmaal, om denne sidste Bestemmelse nu ogsaa er rigtig heldig. Vi har jo Bjærgningsentrepriser, som virker ude i fjerne Farvande, og sæt nu, der opstaar Sygdom blandt Personalet: skal man saa absolut være afskaaret fra at benytte andre Dykkere om Bord paa et saadant dansk Skib? Det er dog en Ting, som det forekommer mig, at man bør skænke en Tanke.

Dernæst maa jeg gøre opmærksom paa, at Loven medfører forskellige Udgifter for Dykkerne. For det første vil det 8 Ugers Kursus, som det efter Forslaget er Tanken at indrette paa Søværnets Dykkerskole, koste en Del; saa vidt jeg mindes, er det Meningen, at det skal koste 500 Kr.

Naa, det kan maaske ikke gøres billigere, men der er jo hertil at bemærke, at dette Kursus paa Dykkerskolen ingenlunde vil kunne erstatte den faglige Oplærelse, som skal til, og som kun kan faas ved Virksomhed i selve Faget og under Ledelse af fagligt uddannede Folk.

Dernæst gør jeg opmærksom paa Bestemmelsen i § 7 om, at Dykkerens Materiel skal underkastes Eftersyn af Statens Skibstilsyn mindst en Gang hvert andet Aar. Jeg kan af Lovforslaget se, at det vil koste 35 Kr. for hver Dykkerhjelm. Disse 35 Kr. er ogsaa en Bekostning, og dertil kommer, at det vil være forbundet baade med Ulejlighed og Besvær for vedkommende Dykker at møde for Skibstilsynet. Det er i sin Tid fra kyndig Side over for mig gjort gældende, at det dog vist maatte være tilstrækkeligt, om man ordnede det saaledes, at de væsentligste Bestanddele af Dykkerens Udrustning blev underkastet et sagkyndigt Tilsyn, før de i det hele taget kom i Handelen, og at man saa derefter overlod til vedkommende Dykker selv at passe sit Materiel. Man hævdede ved den Lejlighed navnlig, at hvis vi ligefrem fik en Dykkerskole, hvor der jo bl. a. skulde undervises i Dykkermateriellets Konstruktion, Virkemaade, Vedligeholdelse og Reparation, maatte det vistnok være fuldt ud forsvarligt at overlade til de paagældende selv at passe deres Materiel, saa at det offentlige altsaa indskrænkede sig til at kontrollere, at det Materiel, som i det hele taget blev bragt i Handelen, var forsvarligt.

Det er ligeledes fra kyndig Side gjort gældende over for mig, at Lovens Omraade maaske kunde indskrænkes til at omfatte den egentlige Dybvandsdykning; men en nærmere Drøftelse af disse Ting og andre Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag vil jeg forbeholde mig, idet jeg ved Afslutningen af Forhandlingerne agter at foreslaa et Udvalg nedsat. Under Udvalgsforhandlingerne maa saa overvejes ikke blot de forskellige Enkeltheder, der kan være Tale om, men ogsaa Spørgsmaalet om Lovens Betimelighed i det hele, ikke mindst foranlediget ved den Protest, der — som jeg nævnte — allerede i dette Øjeblik foreligger fra en ikke helt ringe Kreds af Fagets Udøvere.

Josiassen: Som det fremgaar af den højtærede Ministers Fremsættelsestale, og som det allerede er nævnt af det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stevns), har Lovforslaget ogsaa været forelagt det høje Ting i Februar Maaned 1934, og det fik dengang en velvillig Modtagelse. Det var